

"Ανθολογία πάσης τῆς ἐνιαυσίου ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, ἐσπερινοῦ, ὄρθρου
 τε καὶ λειτουργίας, τῆς τε μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πασχα. Μελισθεῖσα πα-
 ρά διαφορῶν μουσικῶν παλαιῶν τε καὶ νέων *μετ' ἰσχυρῆς ἰσομετρίας* καὶ γλαφρο-
 ροτέρων *μετ' ἰσχυρῆς*. | Νῦν τό πρῶτον ἐκδοθεῖσα *καὶ τὸσον* δι' ἐρυθρῶν σημείων παρὰ
 τῶν ἐν φιλιππουπόλει Παύλου Κούρτοβιτς Τσαλόγλου καὶ Γεωργίου Π. Ἀωνσταντίνου
 Μ - διδασκάλου τῆς τριαδικῆς σχολῆς ἐπιστάσις μὲν καὶ ἐπίδιορθῶσι τοῦ Ἰωάν-
 νου Λαμπασαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀναλώμασι δέ ἰδίοις τῶν
 ἐκδοτῶν 1846 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς τυπογραφίας θαδδάρου Διβιτζιάν. Ἐν τῇ
 μετὰ το *ὅτι οὕτως* ἐξώφυλλον σελίδι ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς :

"Ἡμεῖς *τοῖ* τετράγηρων ἀποστέρξαντες ἠοιδοὴν,
 "ἑπτατόνῃ φόρμυγγι, νέους κελαδήσομεν ὕμνους,
 "εἶπε πάλαι ποτὲ Μουσοτρόφος Τέρπανδρος ἐκείνος.
 "ἦμενες δ' ὡ φίλοι Μελοποιητῆς οὐχ ὕμνους νέους,
 "ἀλλὰ θεῶν ἀσμάτων μελιρῦτων ἀνθολογοῦσαι
 "ἠέλπομεν συντάξασθαι, Γεώργιος ὁ φιλιππουπολίτης
 "ψυχὰς τεύσεσθων, ὡς Σειρήνης θέλωμεν κεῖναι,
 "ἀδοῦσαι μᾶλλον ἀρμονίως ὑμνῶν τὰς θείας.

Σεκελίου Νικόλαος ἱερεὺς (41ς)
 ὁ φιλιππουπολίτης

*Νῦν ἄρτι, πρὸς ἄλλοι ἐθαλάσσειον
 ἀδύνατον ἔστι ἐπιτομή
 ὡς ἄρτι γενεῶν οὐκ ἔστι ἐπιτομή*

(Ἀκολουθεῖ ἀπόσπασμα ἀπὸ *τῆς* *περὶ παροιμ.* κατόπιν ἡ συνήθης
 πληροφορία περὶ κλεψιτύπων ἧς κάτωθεν ἡ ἰδίόχειρος ὑπογραφή Γεώργιος ~~Κ.~~ Κ. Μουσι-
 κός.

Ἡ παροῦσα βίβλος διὰ μὲν τούς συνδρομητὰς τιμᾶται Γρ.90
 Διὰ δὲ τούς μὴ συνδρομ. + Γρ.110

Εἰς τὴν γ' ἀνήριθμημένην σελίδα ἔχει τὴν προσφώνησιν "Ἄνδρες φιλόμουσοι",
 λέγεται δὲ ἐν αὐτῇ ὅτι ἀφιερῶται τῇ Παναγίᾳ Τριάδι τῇ ἐφορευοῦση καὶ ἐν τῇ
 ἡμετέρῃ σχολῇ (α)

α) Ταύτην ἰδρύσατο ὁ ἀοιδὸς Βούλκος ὁ Κούρτοβιτς Τσαλόγλου χάριν τῶν πτω-
 χῶν παίδων τῆς πατρίδος του· ὡς καὶ τό ἐν *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ* *αὐτῇ*
 γράμμα διαλαμβάνει. Τῷ τε ἱερῷ κώδικι διείληπτε καὶ ἤδη διατηρεῖται ἡ ἀρμονία
 καὶ βελτίωσις αὐτῆς παρὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ εἴθε θεῖα συνάρσει διατηρηθῆναι
 καὶ ἀξιοθῆναι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ἡ δ' σελ. εἶναι γεγραμμένη διὰ σλαβικῶν στοι-
 χείων καὶ ὑπογεγραμμένη Γ.Π.Κ' Μ. (Ἐν σ. 637 ὑπάρχει *χειρῶν βιβλίου* *Παρά τῶν*
ἰωσόφου *(Γεώργ. Π. Κωνσταντίνου Μουσικοῦ)* *Βιβλίου* *Ἐν δε' σ. 56*)

Σταπούλι Ζαρκισί)

+ *Καὶ ἐπὶ τῇ σελίδι τῇ ἐξώφυλλον καὶ ἡμετέροις γράμμασι* Γ. Π. Κ. Μουσικός.

σελίδες τὸ ὅλον ἠριθμημένοι 724. Ἀκολουθῶν δὲ δύο φύλλα παροραμάτων καὶ πίνακες
ὡς καὶ Μερικὸς Κατάλογος φιλομούσων Ἀρχιερέων καὶ ἄλλων τινων. Ἐξ αὐτῶν θε-
ωρῶν ἄξιον σημειώσεως ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Σωζογαθουπόλεως, ὁ καὶ τῶν μουσι-
κῶν χρηματίας διδάσκαλος ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκδότου Κύριος μοι Κύριος Προκόπιος?

ὁ Μουσικῶν. Κ. Σταμούλης Ζαρακινός, I (σὺν μκ)

Ἐκ τῆς ἐπομένης σελ. "Κατάλογος τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν", ὡς οἱ ἐν Φιλιππου-
πόλει, οἱ ἐν Στενιμάχῳ, οἱ ἐν Ἀμπελίῳ, οἱ ἐν Τσιμπροχωρίῳ, οἱ ἐν Παζαρτζηκίῳ
(ὅπου μεταξύ ἄλλων καὶ ὁ Δογ. τῆς Σλαβωνικῆς διαλέκτου Διδ. Κύρ. Νικηφόρος ἐξ
Ἐλίνας) οἱ ἐν Παναγιούριον καὶ οἱ ἐν Βοδιναῖ, ἐπτά που σελίδες καταλαμ-
βάνουσιν ἀκολουθοῦσιν "οἱ ἐν Σαμακοβίῳ" ὅπου ὁμοῦ μόνον ὁ Σαμακοβίου Κύριος Ματ-
θαῖος ὑπογράφει ἑλληνιστί, οἱ ἄλλοι ἐκεῖ ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῇ Μονῇ Ρήλου, ἡτικ
σλαβιστί. Ἐπειτα οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει, οἱ ἐν Διδυμοτείχῳ, οἱ ἐν Ὀρτά-
κιο καὶ καλλοῦ καὶ οἱ ἐν Χασακιογί τῆς Θυζούντζοβας, οἱ ἐν Καρλόβῳ, οἱ
ἐν Σίμωλ καὶ οἱ ἐν Σόστολ τῆς Βουλγαρίας, οἱ ἐν Βρέσσα, οἱ ἐν Πλέσσα, οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ
ὡς καὶ ἄλλοι ὑπογράφουσιν ἐν γρηγορῶν +
Κατόπιν ἐπίσης ἀνεθ' δεξιάδων δημοσιεύονται διάφορα μουσουργήματα :

Τὸ πα-
ρόν συντεθέν καὶ μελοποιηθέν παρά τοῦ θεοῦ ἐκδότου ἐξ ἐμοῦ παρά τῶν αὐτοῦ μα-
θητῶν ἤτοι παρά τῆς πτωχῆς νεολαίας ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς Ἁγίας
Τριάδος ὁμολογῶν καὶ αἱ χρονικαὶ ἐξετάσεις τῶν παίδων τῆς ἡμετέρας Τριαδικῆς
Σχολῆς. Πρόκειται περὶ ποιήματος ἀρχομένου διὰ τῶν στίχων "Ὁ φιλοπάτριδες
Φιλιππουπολίται σὺν τῷ Δεσπότη μας ἅπαντες χαρῆτες." Ἀκολουθεῖ ἄλλο μελοποιημένον
διὰ νά ψάλλεται εἰς τὰ παιδαγωγικά σχολεῖα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σχολῇ ψάλλε-
ται τὸ ἐσπέρας, ὅταν οἱ μαθηταὶ παύσωσιν ἀπὸ τὰ μαθήματα των, διὰ νά ἀπέλθωσιν
εἰς τὰς οἰκίας των» (Ὁ ἐκ στόματος νηπίων ἀπειροθκάκων καὶ θηλαζόντων ἐκ τῆς
ἀϊνον κατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἵνα φωτίσῃ τὰ νοερά ἡμῶν ὀμ-
ματα τοῦ σπένου τὰ ἱερά γράμματα τὰ φωτίζοντα συνετίζοντα καὶ σοφίζοντα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν). Κατόπιν ὑπάρχουσι δύο σελίδες με μουσικῶν ἄλλων μελοποιημένων
καὶ συντεθέντων καὶ μελοποιηθέντων ἐκ τῆς ἐπομένης σελ. τῆς Παζαρτζηκίῳ Π. Γ. Κ. Ναιδέν.
ὡς καὶ ἄλλοι ὑπογράφουσιν ἐν γρηγορῶν +

(Ἀντίτυπον παρά τῶ ἐν Νίγδη ἄλλοτε διδασκάλῳ καὶ νῦν ψάλτρῳ ἐν Ποδοχωρίῳ Χρ.
Μαναγιωτίδῃ, κάτοικῶν ἐν Κοκκιγοχωρίῳ (Παγγαίου).)

+ Ἐκ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ μελοποιημένων ὁ Δοκίμος μοναχὸς Διδυμοτείου φησὶ καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν
μετρίαν τοῦ ἐπιπέδου, ὁ νῦν αὐτοῦ Κωνσταντῖνος Γεωργίου, ὁ Δοκίμος Ἀλέξανδρος Παναγιῶν σὺν τῷ πατρὶ Κρίστου
ὁ εἶναι κρυφὸς Σωζογάθου

ὡς ἡ ἀσφάλπις τοῦ ἰουδαίου
οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶν παρὰ ἀσφάλπις χαρὶς
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου τὸ ἰουδαίου
ἡ ἀσφάλπις γὰρ ἡ ἀσφάλπις. (δὲ)

Καὶ οὕτως οἱ ἰουδαῖοι οἱ ἰουδαῖοι
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις (δὲ)
καὶ δὲ αὐτῶν οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶν,
τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις
ἡ ἀσφάλπις γὰρ ἡ ἀσφάλπις. (δὲ)

Ὁ δὲ ἀσφάλπις οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶν
τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις ὡς ἡ ἀσφάλπις.
τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις ὡς ἡ ἀσφάλπις
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις
ἡ ἀσφάλπις γὰρ ἡ ἀσφάλπις. (δὲ)

Ἐπειὶ οὕτως οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶν
οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶν τὸ ἰουδαίου
καὶ τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις
τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις
ἡ ἀσφάλπις γὰρ ἡ ἀσφάλπις.

ἡ ἀσφάλπις (δὲ)
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου (δὲ)
χαρὶς ὡς ἡ ἀσφάλπις (δὲ)
αἰεὶ τὸ ἰουδαίου (δὲ)

Ἐπειὶ αἰεὶ τὸ ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις,
ἡ ἀσφάλπις ὡς ἡ ἀσφάλπις.
Ἀπὸ τῆς ἰουδαίου ὡς ἡ ἀσφάλπις (δὲ)

ΑΘΗΝΑΙ